Şaka

SULH ÜMİTLERİ KARŞISINDA:

Sulh kızı — Modaya uyup paraşütle yola çıktım, amma galiba yanlışlıkla cehenneme geldim..

№ 120

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

Bayan — Al o çorapları da giyersin!.
Çamaşırcı — Teşekkür ederim amma, doğrusu bu kadar ince çorap giymeğe utanırım!.

Baba — Yine mi tramvayla geldin?.
Kız — Hayır, bu sefer direktörün hususî otomobilile...

— Hâlâ aşkıma inanmiyorsun ha.. halbuki senin için bütün servetimi feda etmiş ve bir kilo et almıştım..

Doktor — Ne ile geçinirsiniz?.
Hasta — Ben mi?.. Otlamakla...

SAĞLAM AYAKKABILAR
Kadın — Yağmuru görmüyor musun, bu havada pabuçla sokağa çıkılır mı?..

— İki saattenberi bekliyorum, hâlâ dağıtmadılar..
— Ne diyorsun bayan, ben bir haftadanberi bekliyorum.

İLK GAVGADAN SONRA
Erkek — Doğrusu sen de fazla ileri gidiyorsun.. Yahu daha nişanlıyız, evli değiliz ki..

Sene 3 : Cilt 5 No. 120 FİYATI 10 KURUŞ. Persembe 18 Şubat 1943

SAHİBİ :
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane:
İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususi Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi : İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI
Türkiye için
Seneliği 500, Altı aylığı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.
Yabancı memleketlere Seneliği
600, Altı aylığı 300 kuruştur.

✻ HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ✻

ET FİYATLARI YÜKSELİNCE GİZLİ MEZBAHALARDA EŞEKLER KESİLİYORMUŞ!.

— Neye ağlıyorsun?..
— Eşekliğimize!..

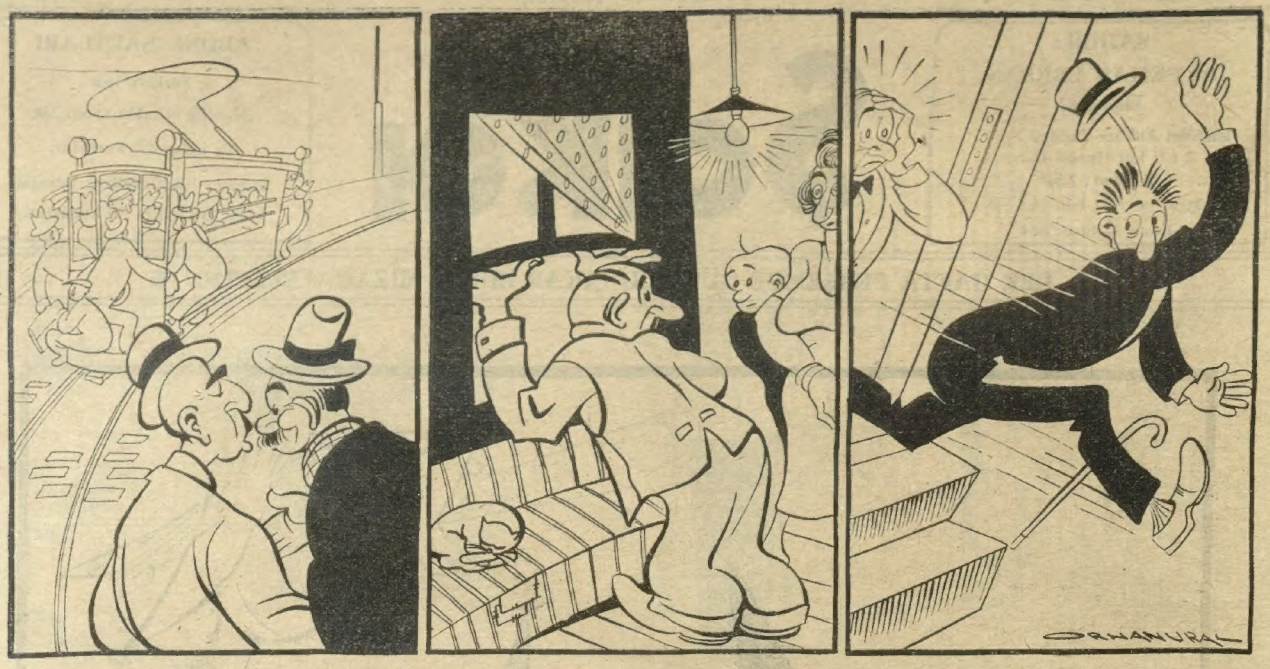

ELEKTRİK, HAVAGAZİ, TRAMVAY FİYATLARINA ZAMDAN SONRA ŞAKALAR...

— Tramvaylardaki izdihamı azaltmak için çareler bulunmuş..
— Haberim var, ücretler on iki kuruşa çıkıyor.

Memur — Haydi çocuklar, artık şu elektrikleri söndürelim mahallede dedikodu olacak..

Ev sahibi — Havagazi, elektrik de vardır bayım.

Kiracı — Ben elli liralık bir memurum yahu.. ay başına kadar ne ile geçinirim..

TÜRKÇE, TÜRKÇE!

BEYOĞLU mağazalarının türkçe isim koymaları lehinde bir cereyan var. Bazı gazeteler yeni isimler bile teklif ediyorlar.

Biz de bir teklif listesi düşündük :

Kodak = Kundak
Mazarik = Mezarlık
Tokatlıyan = Tokat ayan
Karleman = Kar-liman
Bebe pazarı = Baba pazarı
Pera palas = Para palas
Nisuvaz = Pisboğaz

●

PİYANGO DEĞİL BU..

MEB'USLUK istiyenlerin sayısı iki bini geçmiş. Doğrusu ben bu rakamı az buldum. Teşkilâtı Esasiye kanunumuzun meb'us olmak için ileri sürdüğü şartlar milyonlarca vatandaşta vardır ve zor şeyler değildir. Meselâ meb'us olmak için yüksek bir mektebin diplomasına lüzum yoktur; herhangi bir meslekte mütehassıs olmağa lüzum yoktur; şöhrete lüzum yoktur, servete lüzum yoktur. Kanun bunların hiçbirini şart koşmuyor. Muayyen bir yaşı geçmiş ve medeni haklarına sahip her yavandaş meb'us olabilir.

Hükûmet dairelerinden birinde bir münhal olsa bir sürü şartlara rağmen oraya yüzlerce talip çıkıyor. Şimdi Büyük Millet Meclisinde 430 münhal var. Şartlar kolay. Buna rağmen taliplerin iki bini, yani her münhal başına ortalama beş kişiyi geçmemesi halkımızın tevazuunu mu gösterir ? Seçimde kazanmamakla Millî Piyangoda kazanmamak arasında fark yok. İkisinin de masrafı bir iki liradan ibaret. Neden vatandaşlar seçimde de talilerini denemek istemiyorlar ?

Çünkü seçim bir piyango olmadığı gibi devlet kuşu da tali kuşu gibi kör değildir; rasgele her adamın başına konmaz. Bunu vaktinde sezip talipler arasına girmemekten ve boş yere helecana düşmemekten iyisi var mı ?

Yeniçeri — Vay canına.. şu kadınlara müzeleri yasak etmeli.. yarın da Sadrâzamın kavuğunu çalacaklar...

●

BEYOĞLU FIRTINASI..

— Karadenizde fırtına dehşetli olmuş. Zavallı Adana vapuru da buna kurban gitti, battı.

— Fakat fırtına dindi, değil mi?

— Çokta...n.

— Beyoğlu caddesinde fırtına devam ediyor.

— Ne fırtınası ?

— Baksana vergisini ödemek istemiyen tüccarlar arasında batan batana !

●

ANTİKA

Müzayede ile satış yerine uğradılar. Antika bir saat satılıyordu. Memura sordular :

— Bu saat iyi işler mi ?.

— Saniye şaşmaz bayım. Yalnız biraz dikkat ister.

— Ne gibi ?.

— Eğer saatin yelkovanı üçün üstünde iken yediyi çalarsa anlamalı ki, saat on ikidir.

— !!!?..

Server Bedi

Vapurdaki Köpek

Komedi 1 Perde

(Vak'a Kadıköy vapurlarının lüks mevkiinde geçer).

ZAYIF ZAT (Arkadaşına) — Nihayet hareket edebildik. Bu vapurlara da ne oldu kuzum ?. Geç gelirler, geç giderler.. Saat farkını da hesaba kat... Bu doğru Haydarpaşa değil mi ?..

ARKADAŞI — Doğru doğru..

BİR KÖPEK SESİ — Caf caf caf !..

ZAYIF ZAT — Bu ses te nereden geliyor ?..

ARKADAŞI —Altımızdan...

ZAYIF ZAT — Nasıl altımdan !!!..

ARKADAŞI — Yani oturduğunuz koltuğun altından...

ZAYIF ZAT (Eğilip bakarak) — A... Sahi.. Bu da ne?..

KÖPEK — Cuf cuf !..

ZAYIF ZAT — Kimin acaba ?..

ARKADAŞI — Herhalde yolculardan birinindir ?..

(Köpek meydana çıkar. Sevimli bir fino. Boynunda tasma. Bir de küçük kumbara asılı).

ŞİŞMAN BİR ADAM — Allah Allah.. Bu da nereden çıktı ?..

KİBAR BİR KADIN — Pek hünerli şey maşallah.. ne de güzel salta duruyor... Çantasından bir para çıkarıp kumbaraya atar...

ŞİŞMAN ADAM — Zavallı hayvancık.. Herhalde geçim derdine düşmüş olacak.. Doğrusu boynuna kumbarayı koymayı kim akıl etmişse, büyük bir hayır işlemiş...

BİR BAŞKASI — Herhalde Hayvanları Koruma Cemiyetidir...

ŞİŞMAN ADAM (Koltuğuna rahatça yaslanarak) — Muhakkak muhakkak bravo vallahi.. Bizde de insaniyetli kimseler var hani...

GÜZEL KIZ — Seni şeytan seni.. Bu sefer de benim karşıma mı geldin ?..

KÖPEK — Hav hav...

ŞİŞMAN ADAM — Ne de güzel ötüyor !.

KÖPEK (Başını şişman adama çevirip) — Hırrrr !...

ŞİŞMAN ADAM —Vay vay vay.. Bizi sevmedi galiba !...

GÜZEL KIZ — Aman pek te şirin şey... Ne de güzel iki arka ayağı üstüne kalkıyor.. Bayıldım vallahi !..

KÖPEK — Cif cif !..

GÜZEL KIZ — Peki.. Seni çapkın.. Dur sabırsızlanma.. (Çantasını açar ve köpeğin kumbarasına para koyar).

BİR İNGİLİZ — Şimdi de bana mı geldin mi ?.. Sen ne kurnaz köpek.. Biliyor sen para çıkacak yeri.. Yoksa İngiliz köpeğimisin ?.

KÖPEK — Caf cif caf !..

İNGİLİZ — Pek te yavrusun küçük şey !.. Al bakalım...

(Küçük köpek gidip bir bobstilin önünde durur).

ŞİŞMAN ADAM (Yavaşça) — İşte şimdi pusulayı şaşırdı hayvancağız..

YANINDAKİ — Neden ?.

ŞİŞMAN ADAM —Herifteki kıyafete baksana a biraber.. Ya şairdir, ya kaldırım mühendisi.. Böylelerinde gösterişten başka servet ne gezer?.

YANINDAKİ — Doğru doğru...

KÖPEK — Gaf gaf gaf gaf!..

BOBSTİL — Thenk You !. Sen köpek değil insansın be!. Hattâ bir yıldız.. Bu ne san'at, bu ne kudret.. Ne şarman şey mon dieu !..

KÖPEK — Aş aş aş !..

BOBSTİL — Dur bakalım..

— Sonu 8 inci sahifede —

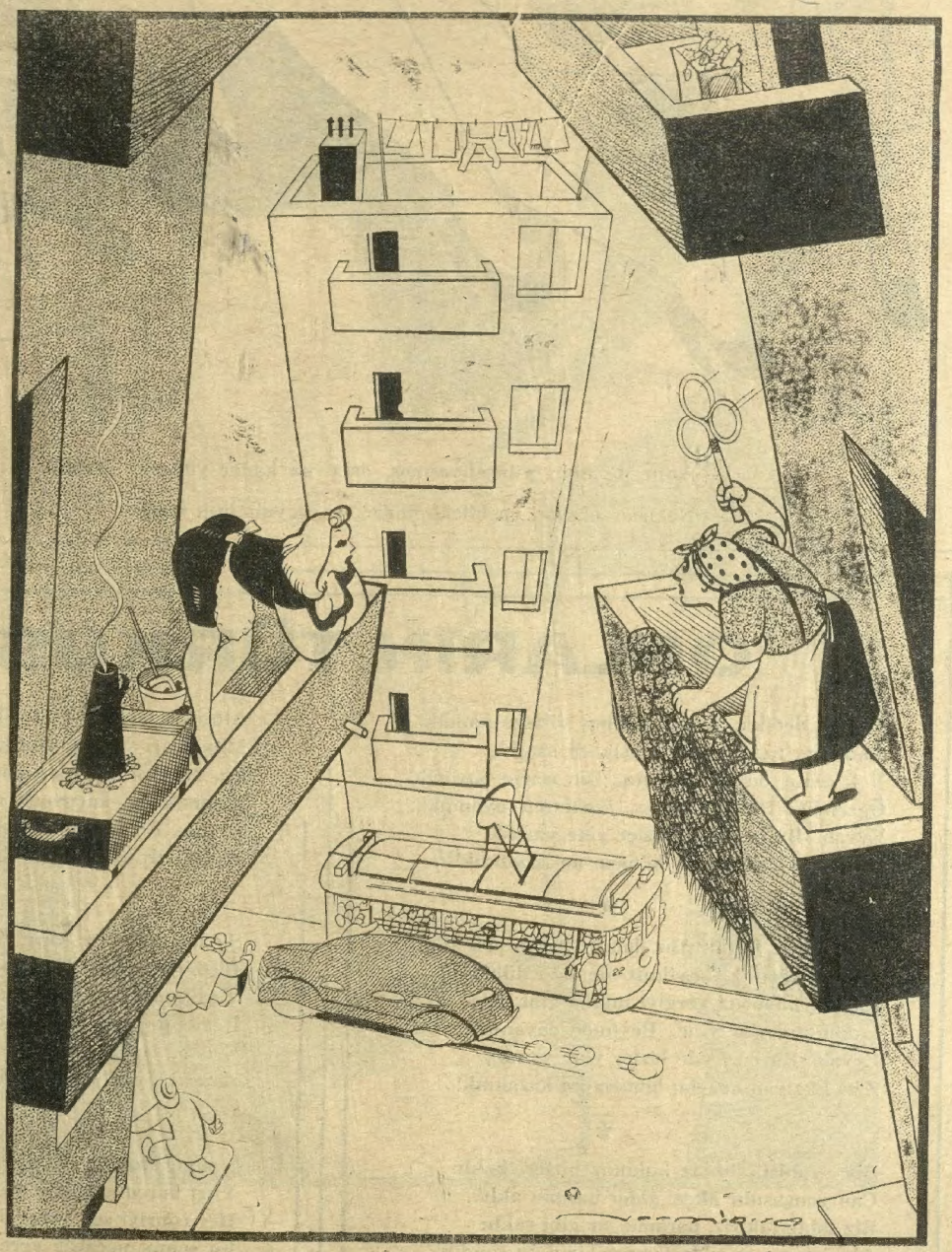

76 KALORİFERLİ APARTIMANLAR

— Biz mangalla bir türlü ısınamıyoruz, siz soba ile mi ısınıyorsunuz?.

— Hayır, sopa ile...

— Altın fiyatları yükseliyormuş, daha ne kadar yükselir acaba?..

— Nekadar olacak, ya bileklerimize, ya boynumuza kadar..

ONLARIN TÜRKÜSÜ..

Tavsar, dediler, vergi.. Bu boş sözlere kandık,
Kanunun uzanmaz bize asla eli sandık
Yok cepte, dedik, on para.. Bin renge boyandık,
Öğrendik: Hedef Aşkale.. Gafletten uyandık!..
Eyvah.. Bu bazicede bizler yine yandık,
Zirâ ki ziyan ortada; bilmem ne kazandık!..

★

Harp çıktı.. Dedik: Biz dalarız zevke pek âlâ,
Servet yaparak, keyfimiz olmuştu dübâlâ;
Bak vermiyoruz vergiyi müflis gibi halâ,
Lâkin alıyorlar yine.. Beyhude dayandık!..
Eyvah.. Bu bazicede bizler yine yandık,
Zirâ ki ziyan ortada; bilmem ne kazandık!..

★

Bir an düşünüp siz bulunuz bizleri haklı:
Can yongasıdır akçe, gider insanın aklı!..
Biz sahte fakiriz, paramız sır gibi saklı:
Altın duruyor evde tamam bir dolu sandık!..
Eyvah.. Bu bazicede bizler yine yandık,
Zirâ ki ziyan ortada; bilmem ne kazandık!..

★

Altınları İsviçre'ye evvelce taşırdık,
Milyonları yıllarca hudutlardan aşırdık,
En sonra muhal oldu döviz, böyle şaşırdık:
Kaçmak da, kaçırmak da yasak... Candan usandık!..
Eyvah.. Bu bazicede bizler yine yandık,
Zirâ ki ziyan ortada; bilmem ne kazandık!..

★

Şeytan dedi: Sen vergiyi hiç verme, geciktir.
Dil birliği ettik: Paramız bir meteliktir,
Varlık ne gezer, ceplerimiz çünkü deliktir!..
Her emre papuç vermedik asla; oyalandık,
Eyvah.. Bu bazicede bizler yine yandık,
Zirâ ki ziyan ortada; bilmem ne kazandık!..

★

Kanun bize bir muşta vurup yerlere yıktı,
Yurt borcunu inkâr edenin türküsü çıktı,
Her cimriyi son vergi limonlar gibi sıktı:
En sonra mecalsiz yere sırt üstü uzandık!..
Eyvah.. Bu bazicede bizler yine yandık,
Zirâ ki ziyan ortada; bilmem ne kazandık!..

★

Necdet Rüştü

— Bütün erkekler senin gibi akılsız mı?..

— Bekârlar müstesna tabiî!..

— **Ne o Salamon, ben donoorum, sen hiç tınmoorsun !..**
— **Tabiî ahbar, alışkınlık.. benim apartamanların hepsi de kaloriferli idi..**

HİKÂYE

Heyecanlı Bir Takip...

Beni görür görmez, herif, yıldırımla vurulmuş gibi sapsarı oldu. Nihayet yakayı ele verdiğini o da anladı. O anda, benim de gözümün önüne, havadan kazanacağım para geldi. Düştüm peşine.

Bir sinema holüne daldı. Aramızda epey mesafe vardı. Ben hole girdiğim zaman, o bilet almış, sinemaya girmek üzere idi. Peşinden koştum, baktım lüks koltuk tarafına gidiyor. Aylardanberi kolladığım bu adamın izini kaybetmemeğe azmetmiştim. Hemen bir bilet de ben aldım. Eh... diyordum içimden, bir sıçrarsın çekirge, iki sıçrarsın çekirge.. Bakalım üçüncüsünde demir Ziya'nın elinden kurtulabilecek misin...

Herif kurnaz.. Elimden kaçmak için bu hileye başvurduğunu anlamamak için öküz olmalı. Zannederim, ondan sonra, benden başka lüks koltuk tarafına girmedi idi. Zira, saate göre, filim, herhalde ortalarına yaklaşıyordu. Nitekim, salona girdiğim zaman yol gösteren ateş böceği, henüz birini yerleştirmiş, dönmüştü. Hemen :

— Aman, dedim, lûtfen beni şimdi giren arkadaşımın yanına götürün..

Yürüdük. Bir yere oturdum. Gözlerim daha karanlığa alışamamıştı. Sol tarafıma şöyle bir meyillendim. Baktım, ılık bir temas.. Ha.. Burası değil.. Tam öbür tarafa yaslanacaktım ki, adamın biri, sağımdan gülle gibi aksırmaz mı ?..

Aksırıklar, öksürükler her iki üç saniyede bir tekrarlanıyordu. Aradığım adamın o tarafta da olmadığını kolayca anladım. Yüreğime indi. İşi bu kerteye getirdikten sonra, haydudu kaçırmak...

Ben dalmış düşünürken, sol tarafımda, hafiften bir hareket başladı. Başımı çevirdim. Tâbirin tam mânasile bir baş belâsı, geçkin, çirkin bir kadın.. Öp babanın elini.. Kısmetinde olanın kaşığında çıkar diye buna derler işte.. Allaha şükür ki, işbu cehennem azabı çok sürmedi. Işıklar yandı. Derhal bakındım etrafıma... İşte işte... Vay hain vay... Beni orada gördü. Çıkıyor.

Aman Ziya gözünü dört aç.. Gitti, gidiyor demeğe kalmadan, baktım sigara içilen yere doğru yürüyor; fırladım arkasından.. Yaklaştığımı yan gözle farketmiş olacak ki, sokağın yolunu tuttu... Bu kadar uğraştıktan sonra durur muyum hiç ?... Ben de çıktım. Kalabalığa karışmasın diye ayaklarımın ucuna basıyor, yükseliyor, insanlara çarpıyor, azarlanıyor, bazan da azarlıyordum. Dünyayı görecek halde değildim. Tam bu sırada bir ahbabına rastladı. Geniş bir oh çekeceğim anda bir taraşçı da beni yakalamaz mı?. Aman, zaman.. yok.. ne ise... bereket versin onlar da konuşuyorlar...

— Ne var ne yok Ziyacığım..

— İyiyim Şükrücüğüm.. Ne ise herif daha orada..

— Kim, hangi herif ?.

— Hiç hiç.. bir şey yok Şükrücüğüm..

— Bayan nasıl ?.

— Çok şükür, iyidir.. Amma uzattı ha...

— Kim, ben mi ?..

— Hayır canım ciğerim, ne münasebet..

— İşler nasıl ?..

— Eh.. şöyle böyle.. Eyvah, gidiyor..

— Deli misin yahu ?. Giden kim ?..

— Vay canına, tramvaya atladı.. Tuh Allah müstahakını versin..

— Canım, Ziya, ne oluyorsun Allah aşkına.. Yoksa çapkınlığa mı başladın ?..

Bu koyun kadar masum arkadaşıma derdimi nasıl anlatayım ?.. Bir an, su gibi avuçlarımdan sıyrılan fırsat karşısında, zavallı arkadaşımın suratına haykırdım :

— Ne çapkınlığı be adam !.. İki sene evvel kendisine beş yüz lira verdiğim herifin peşindeyim !..

Hikâyeci

VAPURDA KÖPEK

Belki beş on kuruş vardır cebimde !.

(Köpek bu suretle bütün yolcuları dolaşır ve kumbarası hayli ağırlaşır).

ZAYIF ZAT — Gördün mü ?. Hayvan başını dik tutamaz hale geldi..

ARKADAŞI — Ya... Himayei Hayvanat Cemiyeti bu usulü tamim etse pek fena olmıyacak.. Malûm ya.. Zenginlerimiz insandan ziyade hayvan muhabbetini fazilet sayar..

ZAYIF ZAT — Çok doğru.. Oh!.. Hele şükür.. Vapur Haydarpaşaya geldi, hazırlanalım..

(Vapur yanaşır, yolcular boşanır, salonda şişman adamla köpekten başka kimse kalmaz..)

ŞİŞMAN ADAM — Bobi, Bobi, hop !..

(Köpek sıçrar; fakat kumbara ağır bastığından düşer).

ŞİŞMAN ADAM — Vah Bobicik vah !. Gel bakalım, Bugünkü kısmetimiz ne.. Neylersin Bobi, kısa günün kârı az olur...

(Köpeği alır, kumbarayı açıp cebine boşaltır, Bobiyi koltuğuna kıstırıp çıkar).

Geveze

— **Fiyatlar biraz yükseldi diye, bize uğramaz oldunuz..**
— **Ne yapalım şimdi evde birbirimizi yiyoruz..**

BİRKAÇ SANİYE DAHA..

O gün, Bedri ile Nuriye'nin nikâhları kıyılacaktı. Aylardanberi bitip tükenmiyen resmî muamele, nihayet tamamlanmış, kâğıtlar askıdan alınmış, nikâh memurunun önüne getirilmişti.

Salon davetlilerle hıncahınç dolmuştu.

Bedri ile Nuriye memurun karşısındaki sandalyalara oturdular. İkisi de heyecandan titriyorlardı.

Nikâh memuru kısa bir mukaddemeden sonra Nuriye'ye sordu :

— Kızım, Bay Bedri'yi kocalığa kabul ediyor musun ?.

Fakat hayret.. Gerdanına kadar kızaran Nuriye ağzını açıp bir tek kelime söyliyemiyordu. Koca salonda çıt yoktu, herkes Nuriye'nin cevabını bekliyordu.

Nikâh memuru biraz kaşlarını çatarak sualini tekrarladı:

— Kızım, Bay Bedri'yi kocalığa kabul ediyor musun ?..

Yine hiçbir cevap yok..

Davetlilerin yanında müşkül bir vaziyete düşen Bedri hemen şu cevabı verdi :

— Çok rica ederim bayım.. Biraz müsaade ediniz, nişanlım birkaç saniye daha düşünecek..

●

DOĞRULUK MAĞAZASI

Salamonun Doğruluk Mağazasına bir müşteri girdi :

MÜŞTERİ — Şu açık renk eldivenler kaç lira ?

SALAMON — Sekiz lira.

MÜŞTERİ — Canım eldiven de hiç sekiz lira olur mu, buna bal gibi ihtikâr derler.

SALAMON — Ne ihtikârı be kuzum, bunun maliyet fiyatı Allah seni inandırsın tam üç lira.

MÜŞTERİ —Gördün mü ya kendi ağzınla yakalandın.

SALAMON — Dur be kuzum anlatayım da dinle, uç liraya aldığimiz bir eldiveni sekiz liraya satıyorsak paramı kiz liraya satıyorsak para mı kazanıyoruz zannediyorsun

SABİT GELİRLİLERE ŞEKER TEVZİATINA BAŞLANDI..

— Sizin ihtiyar bugünlerde pek böbürleniyor, yoksa meb'us mu olacak?.

— Hayır canım, üç aylık şeker alacak !..

HİNDİSTAN MEKTUBU

Hindistan heyeti seferiyesinden Felek Burhanın yanlışlıkla adresimize gelen ilk mektubunu, aynen dercediyoruz :

Birgün yola tayyare denen kuşla çıkıldı.
Sandım ki, sema, üstüme, bir anda yıkıldı.

Bir fil yükü tutmuştu sipariş olunanlar,
Bir fil bile, altında bunun güçce kımıldar !..

Maymun, yılanın türlüsü, çay, hindi, baharat...
Timsah ve fakir Hintli dahi listede üstat!..

Ben böyle hazin dertlere dalmış, düşünürken
Geçtik dediler, dostumuz İran üzerinden..

Hint Okyanusundan aşarak Bombay'a indik;
Bombayda dolaştık ve büyük fillere bindik.

Kaplanları serdik yere; ormanda soyulduk,
En sonra da Gandiyle mülâkata koyulduk:

Bir iğneli seccadeye rahatça kuruldu,
«Dünya, dedi, en sonra bizim rütbeyi buldu;

Don gömleğe muhtaç oluyor şimdi kırallar...
Ey taze Felek, söyle ki yurdunda neler var?.»

Anlattım o üstada güzel fıkralarımdan,
Baktım ki zarif sözlerimin hepsine hayran..

«İngiltere aldandı; bizim halka, diyordu,
Lâzım değil asla ne sanayi, ne de ordu...

Yapsaydı bir ehli dili vali, size benzer,
Olmazdı bugün ülkemizin halkı mükedder..

Her nüktesi, âyet gibi, vallahi derindir,
İklimimize gerçi sühunetçe serindir,

Yoktur Felek'in tarzına dünyada bir emsal,
Elbette verirdim koca Hindistanı derhal!..»

Elfakiri İrfan
Felek Burhan
Kopya eden: **DELİ DERVİŞ**

yeçti o günler.. Bunun tükkân kirası, elektrik parası, tabelâ masrafı, çöp parası, müstahdem masrafı, evin kirası, evin yemek parası, küçük Davidin mektep parası, benim kahve param, benim, sigara param daha sayayim mi.....

MÜŞTERİ — İyi ama bütün masrafları bir eldivenden mi çıkartacaksın, daha başka şeyler de satıyorsun tabii.

SALAMON — Satiyorum be kuzum satıyorum ama her afta bankaya 500 lira veriorum.

MÜŞTERİ — Borcun mu var ?.

SALAMON — Allah yostermesin, parada mı biriktirmeye im be kuzum, zaten haftada 500 lira artırmazsak buna da ticaret mi denir.

BİRKAÇ SATIRDA...

İki avukat konuşuyordu :

— Sen neden hep böyle haksız davaları alıyorsun ?.

— Haklı davaları kaybediyorum da..

●

— İşittin mi ?. Acar'ı mühim bir işin başına geçirmişler..

— Şaştım doğrusu.. O sersemin yaptığı işi ben de yaardım.

●

Küçük bir memurdu. Rüşvet almak suçundan açığa çıkardılar. Tanıdıklarına yana yakıla şöyle dert yanmağa başladı.

«— Hem devletin işini görüyordum, hem de kendi işimi.. Beni neden işten çıkardıklarını bir türlü anlıyamadım..»

— 13 —

— Aman gözünü aç.. hükûmet bu iş için sıkı tedbirler alıyor..

— Evet amma.. herifler milyonla oynuyorlar.. biz elimizi kolumuzu bağlayıp da duracak mıyız ?.

— Hakkın var ağabey..

— Ne kazanırsın buradan Hasan?.

— Bir türlü öğrenemedin be ağabey. Yirmi kâğıt safi...

— Yuh.. ulan, bu zamanda ha... Zam yapmadı mı?.

— İşte zamla beraber...

—Bana bak Hasan.. şimdi heriften bir ay izin iste.. vermezse hiç korkma, bas istifayı..

— Yapma be Faik Bey ağabey.. sana nasıl güveneyim?..

Faik cüzdanını çıkardı:

— Hımbıllığım lüzumu yok.. Allah yeryüzünden enayileri eksik etmedikçe aç kalmayız, seni de süründürmem. Hem bedava besliyeceğimi sanma.. seni işe alıyorum.. Patronun izin verirse, iki başlı kazanırsın.. İstifa edersen, sana ayda otuz papel var. Ayrıca harcırah, feykalâde masraflar da caba..

Hasan gülerek yerinde sıçradı:

— Deme be ağabey!. Yaşa vallahi.. Ah, sen yok musun sen, insanın ağzından girip burnundan çıkarsın!.

Sonra, hemen, içiçe iki odadan geçti. Beş dakika sonra, tekrar Faikın karşısında idi.

— Oldu mu?.

— Oldu..

— Yapma yahu.. ben de bu avukat milletini bilirim azıcık.. Nasıl izin verdi sana?.

— Ne diye vermesin?.. Yalnız bana değil kendine de verdi.

— Ulan, yoksa rümuzla herifin dükkânı kapıyacağını mı anlatmak istiyorsun?.

— Değil Faik ağabey.. yirmi bin liralık dâvayı kazandığına dair tebligat yapmışlar.. oynıyordu içeride..

— Eh.. hadi hayırlısı.. gel seninle çıkalım, çakalım, çekelim, işi anlatayım.

— Olur.. daha kestirmeden gideriz, ben de severim vakit kaybetmemeyi..

— Desene ki avukatlık sana da bulaşmış..

Çıktılar. Tokatlı'ya girdiler. Çekmeğe başladılar. Hasan şaşıyordu :

— Tezgâh başı ne devlet !.. Demek kısmette masa başı da varmış...

— Sen dur!. Daha neler göreceksin neler.. saat kaç?.

— Üç buçuk.. anlat bakalım işi..

— İş kısa ve açık.. sana enine boyuna izahat verecek değilim Hasancığım.. sen idareli çocuksundur. Beni mahcup etmiyeceğine, fiyasko vermiyeceğine eminim..

— Eksik olma..

— Şimdi, sana iki adres vereceğim. Biri kız, biri oğlan..

— !?..

— Dur, telâşlanma.. bunların ikisi de Üniversite talebesidir. Hem de sınıf arkadaşı.. Senin vazifen evvelâ kıza gidip diyeceksin ki: ben detektif Faikın ajanıyım.. icap ettikçe malûmatınıza ve yardımınıza müracaat edeceğim. Faik Beyin raporlarını postadan almadığınız takdirde, size ben getireceğim..

Hasan gözlerini tavana dikti.

— Ne yapıyorsun be?.

— Hiç.. ezberliyorum...

— Bırak şimdi maskaralığı. sonra, delikanlıyı günü gününe takip edip nerelere gittiğini, ne yaptığını bana anlatacaksın..

— Bu kadar mı?.

— Evet bu kadar..

— Bir dırıltı çıkmıyacağına yemin et!.

— Vallahi bir şey yok...

— Senin yeniden polisliğe başladığını bilmiyordum..

— Canım, benim yakamı bırak şimdi sen.. bu işi nasıl olsa kıvırırsın.. zaten emin olmasam seni seçmezdim. İcap ederse Üniversiteye bile yazıl..

— Git işine yahu..

— Ne var?.. Daha yaşın müsait..

— Kayitler kapanmıştır ağabey..

— Alayı bırak.. sana anlatmak istediğim, Fedaî'yi takip için her çareye baş vurmak lâzım olduğudur.

— Hangi Fedaîyi?.

— Canım.. işte o çocuğun adı.

— Ha... Peki.. anladık.. amma, seni nerede bulacağım?

Faik cevap vermedi. Bir kâğıt çıkararak üzerine kendi adresini, Fedaî ve Seraba ait adresleri yazıp bıraktı. Sonra hesabı ödedi ve birahaneden çıktı. Hasan, başına gelenleri hayran hayran düşünürken, o da ne yapacağını kestiremeden, Galataya doğru yürümeğe başladı.

Tam Beyoğluna sapan sokağın diğerlerile birleştiği yere geldiği sırada yanında bir taksi durdu. Faik, bunu işaret memurunun işaretini bekliyor zannederek aldırmamıştı. Fakat bir ses:

— Merhaba Faik Beyefendi... Nereye böyle?. Teşrif buyurmaz mısınız?.

Dyie bağırınca arkasına döndü. Bir de baktı Ulvi Topuz.. şu Müjgânda tanıştığı cıvata kıralı... Kapıyı açmış, Faikı, neye uğradığını anlamasına imkân bırakmadan içeri alıvermişti.. Taksi boyalı olmakla beraber, taksiden ziyade hususî bir lüks otomobile benziyen araba Bankalara doğru atılmıştı bile.

Arabada sıska bir adamcağız daha vardı. Faikın içi acıyarak baktığı bu adamı, Ulvi Topuz:

— Haşmetlû Teneke Kıralı.. tebdil gezmesini severler...

Diye takdim etti. Sonra sordu:

— Nereye böyle?.

Faik gayrı ihtiyarî bir yalan attı:

— Müjgân Hanımefendiye...

— Ya... Aman ne âlâ.. bendeniz de arkadaşımı Mecidiye köyünde satın aldığı Teneke mahallelerine kadar götüreceğim.. Kıralımız pek yakında orasını beton bir şehir haline getirecek.. sizi Halâskâr Gazi caddesinde bırakırız...

Öp babanın elini.. Mecidiye köyüne giden kırala Faik içinden geçmişi tenekeli diye söverken İstiklâl caddesindeki maruf bir çiçekçiden bir demet karanfil almıya niyetlendi. Niyetini söyleyince Ulvi Topuz:

— Münasip dedi.. karanfil, gardenya, orkide.. ne isterseniz alabilirsiniz...

Sonra Faika sordu:

— Sizin kürk işleri nasıl gidiyor?..

Faik, Paraçanın İclâle yazdırdığı mektubu hatırlayıp gülerek:

— Şu sırada, bir parti mal getirtmek üzereyim!..

Dedi.

— Müşterisi var mı?.

— Olmaz olur mu a beyim... Kürk bu... Malûmu âliniz kadın kısmı daima kendini kürklü görmek ister...

— Evlisiniz galiba...

— Hayır.. bekârım..

— Kadınların fazla aleyhinde bulunuyorsunuz da öyle sandım..

İstiklâl caddesinden, bir demet çiçek alındı ve Faik az sonra kendini Halâskâr Gazi caddesindeki apartımanın önünde buldu. Şimdi ne yapmalıydı acaba?.. Bir an çiçekleri atıp savuşmayı düşünerek tereddüt ettikten sonra, karşıki sırada gördüğü tütüncüye girdi. Telefonu açtı:

— Allo?..

— Buyurun, ben Müjgân...

— Ah... Hanımefendi.. bendeniz Faik..

— Ya... Memnun oldum.. yine ne var?..

— Mühim bir mesele için sizinle görüşmek istiyorum..

— Evdeyim.. buyurun...

— Kimse olmamalı..

— Bu şart da neye?.

— Sonra anlarsınız...

— İyi ya.. kimse yok, bekliyorum...

— Mersi...

Telefonu kapadı. Tütüncüye parayı verirken «hayat bir yalandır» dedi. Adam, alık alık yüzüne baktı.

Faik başını sallıyarak çıktı ve apartmana girdi. Kapıyı bizzat Müjgân açtı:

— Bonjur.. ne çabuk geldiniz?.

— Yirminci asır meselesi Müjgân Hanım... Ne o, hizmetçinizi de mi uzaklaştırdınız ?

— Devam edecek —

ŞAKA'NIN BULMACALARI

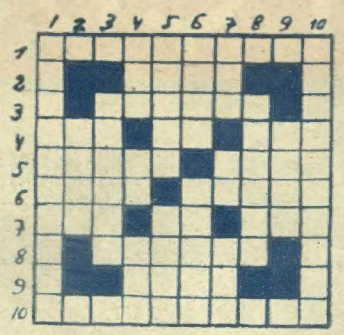

SOLDAN SAĞA

1 — Büyük vatan şairimiz.
2 — Aciz.
3 — Meşhur bir Alman kumandanı
4 — Arapça beraber, başına e ilâve edilirse elbisenin kısımlarından olur, 3 harf.
5 — Sü, ihtiyarlar meclisi.
6 — Temyizin mahkeme kararını geri çevirmesi, şeytan.
7 — Tersi içilir, bir renk, bal yapar.
8 — Temizlik.
9 — Zaman aleti.
10 — Meşhur bir hırsız.

YUKARDAN AŞAĞIYA

1 — Fransanın bir kısmı.
2 — İdam eden.
3 — Rakseden.
4 — Sonuna l e gelirse tecrit edilmiş demektir, bir emir, bir edat.
5 — Ay, saha.
6 — Mekteplilerin askerlik talimi, noksanları tamamlama.
7 — Yiğit, arapça su, sonuna v gelirse dezenfeksiyon aleti olur.
8 — Bir çiçek.
9 — Diğer.
10 — Ekşi bir maddenin suyunu çıkaran.

Geçen sayıdaki bulmacamızın halli

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	i	R	A	N	●	P	E	R	U
2	Z	O	R	●	M	●	K	E	L
3	i	L	●	K	A	M	●	D	A
4	N	●	S	i	H	i	R	●	H
5	●	M	E	R	A	S	i	M	●
6	K	●	T	A	R	A	K	●	B
7	U	S	●	T	E	L	●	Z	O
8	R	U	S	●	T	●	Z	A	R
9	U	S	U	L	●	D	A	M	A

SODALI LİKÖR
İKRAM EDİNİZ

ROMANIN
SESİNİ DİNLEYİNİZ!

Günlük yayım

Türk Saati	M.	Fréquence Ke-s.	İstasyon
Türkçe neşriyat			
20.10	31.15	9630	2 Ro 3
20.10	25.10	11950	2 Ro 22
20.10	41.55	7220	2 Ro 11
22.45	29.04	10330	2 Ro 19
22.45	31.15	9630	2 Ro 3
22.45	221.1	1357	Orta dalga
22.45	263.2	1140	» »
Fransızca neşriyat			
10.10	25.10	11950	2 Ro 22
10.10	41.55	7220	2 Ro 11
17.50	25.10	11950	2 Ro 22
17.50	41.55	7220	2 Ro 11
19.30	25.10	11950	2 Ro 22
19.30	41.55	7220	2 Ro 11
20.00	29.04	10330	2 Ro 19
20.00	31.15	9630	2 Ro 3
23.20	25.10	11950	2 Ro 26
23.20	29.04	10330	2 Ro 19
23.20	41.55	7220	2 Ro 11
1.45	25.10	11950	2 Ro 26
1.45	29.04	10330	2 Ro 19
1.45	30.74	9760	2 Ro 18
1.45	41.55	7220	2 Ro 11
1.45	47.62	6300	2 Ro 23

E. I. A. R. CENTRO RADIO IMPERIALE

ADEMİ İKTİDAR VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI
FORTOBİN
S. ve İ. MUAVENET VEKÂLETİNİN RUHSATINI HAİZDİR
HER ECZANEDE BULUNUR POSTA KUTUSU 228
REÇETE İLE SATILIR

Tarihten Çizgiler

İSTANBUL SOKAKLARINDA İLK OTOMOBİL!

Kahvedekiler — Bu frenk icadı otomobil denilen nesneler de bunlar mı? Ortalığın bereketini kaçıracaklar, hem bakınız nerede ise arabayı, beygiri çiğneyip geçecek!

Pencereden — Destur destur... Bu ne Allahım? Bizleri her türlü âfattan masun eyle!

Kadınlar — Bakmıyalım hatunlar belki günaha gireriz... Rahmetli babam frenklerin böyle ne idüğü belirsiz şeyleri görünce tövbe istiğfar edin.. derdi!

Bir bey — İşte vasıtai medeniyet, işte terakkimizin müjdecisi.. fakat bu dapdaracık sokaklara göre kel başa şimşir tarak!

DEVA

KAŞELERİ

Baş, Diş, Nezle, Grip, Romatizma

ve bütün ağrıları derhal keser.

Sıhhiye Vekâletinin ruhsatını haizdir. İCABINDA

GÜNDE 3 KAŞE ALINACAK

Umumî Neşriyat Müdürü: Emin Uzman. Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası